

της **Ντίνας Ρέππα**

Η σύναξη... όλων των εξωνημένων υπερασπιστών των σαλονιών της εργαλειοθήκης του ΟΟΣΑ και των βέλτιστων πρακτικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίες έχουν εξαφανίσει πανευρωπαϊκά κάθε ικμάδα δημόσιας εκπαίδευσης... αγκαλιά με όλο το νεοσυντηρητικό οχető της Διαμαντοπούλου και του Αρβανιτόπουλου, με τους Φορτσάκηδες και τους Γκίνηδες, όλη η συντηρητική μούχλα που ακούει δημόσιο και δωρεάν και παθαίνει αλλεργία... η σύναξη, λοιπόν... Ακυρώθηκε!

Αλλά γιατί συνασπίστηκαν; Γιατί εκτέθηκαν σε παρά λίγο κοινή θέα οι υποτιθέμενοι άσπονδοι εχθροί;

Ο λόγος απλός και προφανής... Κανένας μόνος του δεν τα κατάφερε ολοκληρωτικά ως τώρα... ο αιώνιος αντίπαλος, το μαχόμενο, ριζοσπαστικό εκπαιδευτικό κίνημα δεν τους άφησε ΠΟΤΕ να ανασάνουν... να ολοκληρώσουν τις αντιδραστικές καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις ανενόχλητοι... έρχεται από παλιά αυτή η ιστορία... ο ένας μετά τον άλλο οι υπουργοί παιδείας «σκόνταφταν» πάντα στο ανυπότακτο τμήμα του εκπαιδευτικού κινήματος που δεν ακολουθούσε το political correct... έσπαγε τα καθιερωμένα της θεσμικής κοσμιότητας του συνδικαλισμού της γραβάτας... ασκούσε συνδικαλισμό ανατροπής κι όχι διαμαρτυρίας... ασκούσε το συνδικαλισμό των «από κάτω» κι όχι του σουλάτσου στα κυβερνητικά γραφεία... δεν έκλεινε μυστικά ραντεβού στις ταβέρνες με τη Γιαννάκου και τον Αρβανιτόπουλο, όπως η ΔΑΚΕ και στα κομματικά γραφεία με τον Αρσένη και τη Διαμαντοπούλου, όπως η ΠΑΣΚ, για να σπάσει απεργίες και καταλήψεις... δεν έκανε «βελτιωτικές» προτάσεις ως συνδαιτυμόνας της κυβερνητικής διαχείρισης, προωθώντας την εκπαιδευτική αθλιότητα, όπως η ΕΡΑ και τα ΣΥΝΕΚ... δεν αρκούσαν σε συμβολικές και άνευρες διαμαρτυρίες συμπερασμάτων... Αντίθετα... όταν, σύσσωμος ο κυβερνητικός συνδικαλισμός παντός καιρού, πρόσφερε χείρα βοήθειας στις αναδιαρθρώσεις... ένα ρεύμα που διαπερνούσε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, από τους δασκάλους και τους

καθηγητές μέχρι τους μαθητές και τους φοιτητές, τους χαλούσε πάντα τα σχέδια...

Ένα ρεύμα που εξέφραζε κάθε φορά τη σύγκρουση με τον πυρήνα των αναδιαρθρώσεων από τη σκοπιά της υπεράσπισης του δημόσιου χαρακτήρα της εκπαίδευσης... που η κοινωνική χειραφέτηση και απελευθέρωση ενέπνεε τις σημαίες του... το τροφοδοτούσε ακόμα και τις περιόδους κινηματικής άμπωτης...

Γι' αυτό συνασπίζονται τώρα όλα τα τέρατα του νεοφιλελευθερισμού στην εκπαίδευση, με το Γαβρόγλου, το Λιάκο, το Φίλη αγκαλιά με το Φορτσάκη, τη Διαμαντοπούλου και τη Ρεπούση... δεν είναι στοιχείο δύναμης... είναι ομολογία αδυναμίας... ελπίζουν... ότι τουλάχιστον όλοι μαζί κάτι περισσότερο θα καταφέρουν...

Η σύναξη ακυρώθηκε... λόγω των αριστεριστικών συνάξεων... που καλύπτονται πίσω από σωματεία... έτσι έγραψαν στην ανακοίνωσή τους... στην πραγματικότητα γιατί φοβήθηκαν να αναμετρηθούν ακόμα και σε συμβολικό επίπεδο με το χειραφετητικό ρεύμα του μαχόμενου εκπαιδευτικού κινήματος...

Θα επανέλθουν... είμαστε βέβαιοι... γιατί η ενότητά τους είναι βαθιά... βρίσκεται στο πυρήνα της αναδιάρθρωσης... αλλά η ήττα τους, τούτη τη στιγμή είναι σημαντική...

Η ανυπότακτη πτέρυγα παραμένει πάντα ανυπότακτη, αρνούμενη να φορέσει γραβάτα... αρνούμενη να δηλώσει υποταγή... κυρίως αρνούμενη να δηλώσει παραίτηση... αυτό το ανατρεπτικό, αντισυστημικό ρεύμα του μαχόμενου εκπαιδευτικού κινήματος είναι εδώ!

Κι όπως μου έγραψε κι ένας δάσκαλος... «τον φόβο μας να έχουν»...

Πηγή: selidodeiktis.edu.gr